

[Erling Olsen]

Man har altså i de oplæg, der ligger, taget skridt, der ved at acceptere, at man må spille lidt på markedsmekanismen, trækker renten noget nedad. Det ligger i regeringens bolig- og skatteudspil; det er et rentevenligt udspil.

Kigger vi på spillereglerne, så er der faktisk gennem realkreditte og gennem pantebrevsmarkedet en række muligheder for belåning af inflationsgevinster, og der er også en række forskellige vaner indbygget i forsikringsselskabers, bankers og sparekassers placeringer, som gør, at vi måske nok, hvis vi indrettede os på en anden måde, kunne bringe renten nedad. Det er bare ikke noget, man gør sådan fra den ene dag til den anden; det kræver ganske nøje overvejelser. Her kan vi da sige, at Nationalbankdirektøren har på Realkreditrådets årsmøde afsløret, at man i Nationalbanken alvorligt overvejer problemerne omkring hele indretningen af vores adgang til at belåne fast ejendom, hvordan det skal gøres, løbetid og rammer for lånoptagelse, med henblik på at få en mere hensigtsmæssig indretning, sådan at man kan få renten nedbragt.

Det samme gælder økonomiministeriet, hvor man også overvejer, om man gennem ændringer i spillereglerne, gennem institutionelle ændringer på kapitalmarkedet, kan få en mere hensigtsmæssig indretning, der kan muliggøre en lavere rente. Jeg ved også, at Sparekasseforeningens formand sagde i sin nytårsudtalelse: Skulle vi nu ikke tage og prøve på lidt fordomsfrit at se på hele sammenhængen på kapitalmarkedet? Kan vi ikke, uden at vi skal forfalde til en strikt regulering og påbud og forbud på kryds og tværs, gennemtænke det og se, om ikke vi kan indrette os mere hensigtsmæssigt, sådan at vi kunne få en planlægning for hele kapitalmarkedet, hvor vi fik et rimeligt samspil mellem markedsmekanismen og den offentlige regulering, kunne vi ikke gribe det mere fornuftigt an?

Vi så en artikel i Berlingske Tidende forleden af direktør Peter Plejl fra Sparekassen SDS, der også efterlyste en sådan samlet oversigt over strømme på kapitalmarkedet og mulighederne for fornuftigt at få det lagt til rette, så at vi kunne få en lavere rente.

På alle disse områder arbejder regeringen, og det må jo føre frem til, at når vi kommer til efteråret, hvor vi skal drøfte indkomstpoltikken, så interesserer vi os ikke alene for

arbejdsmarkedet, men også for kapitalmarkedet. Der er en nøje sammenhæng mellem tingene, og vi arbejder i den rigtige retning i regeringspartiet.

Askjær Jørgensen (FP):

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Olsen, prøvede at anvende et af sine sædvanlige kunstgreb for at få os til at tro på, at det seneste udspil fra regeringen vedrørende bolig- og skattereform osv. skulle være rentevenligt. Det er fantastisk, hvis det skal lykkes socialdemokratiet at gentage disse ting så ofte, at nogen skulle komme til at tro på, at det virkelig havde noget som helst på sig. Det er klart, at det, socialdemokratiet gør, er rentefjendsk, det vil forhøje renten.

Kommunisterne har rejst en forespørgselsdebat, som for så vidt er relevant, om, hvad regeringen agter for at bringe renten ned. Rentens højde er et alvorligt problem i samfundet, og det burde der gøres noget ved, det har vi peget på gentagne gange i fremskridtspartiet. Svaret, som kan gives til DKP, er let, for regeringen agter ikke at gøre noget ved det abnormt høje renteniveau i Danmark, for det magter regeringen simpelt hen ikke. Den socialdemokratiske regering, Danmark i øjeblikket er belemret med, aner ikke sine levende råd med hensyn til, hvordan man eventuelt kunne forbedre Danmarks situation, herunder nedbringe den samfundsødelæggende høje rente.

Statsministerens tale her bekræftede jo, at der stadig intet nyt er i socialdemokratiet, at man stadig kører videre på den samme plade. Man aner ikke, hvad man skal gøre, man snakker lidt om, at der ad åre osv. kan gøres noget. Socialdemokratiet har ikke fostret nogen som helst tanke om, hvordan man kan ændre de voldsomme økonomiske spændinger og de voldsomme økonomiske ulemper, der er i vort samfund.

En af de alvorlige ting er jo, at vi har en finansminister, der udbyder den ene portion på 10 mia kr. efter den anden i statsobligationer. Vi har nu hørt her, at det betyder ikke så meget, det påvirker ikke renten ret meget. Ja men det var dog fantastisk, at vi skal foregøgles, når man udbyder så mange obligationer, at det ikke påvirker renten i ganske voldsom grad; det er da oplagt, at det gør